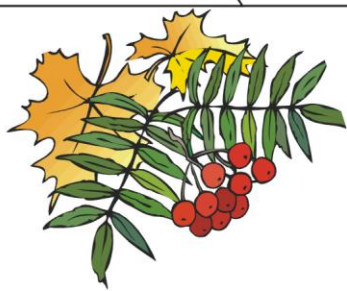

Starohobezský

S L O N

září
2016

K

Í

N

D

©

V

Ú

Prázdniny nám skončily a my jsme nastoupili do nového školního roku. Po příjemném nicnedělání pomalu vybíhám do pracovního procesu i já, váš školní časopis.

Na svých stránkách jsem se zaměřil na prázdninové vzpomínky, seznamuji vás s novými šestáky a jistě objevíte i něco dalšího, doufejme pro vás zajímavého.

Vítejte ve škole, vítejte na stránkách Slona!

ROZ____hoVOR

Pedagogický sbor 2. stupně se rozšířil o novou paní učitelku. Deváťáčky jí položily několik otázek, které jim paní učitelka ochotně zodpověděla.

Jakou divadelní hru právě nacvičujete?

S jemnickým spolkem ochotníků právě nacvičujeme hru Antonína Procházky S tvojí dcerou ne. V této hře ztvárňuji postavu dospívající dcery Sandry.

Jaká je rasa vašeho psa?

Švýcarský bílý ovčák.

Líbí se vám u nás v Hobzí?

V Hobzí se mi moc líbí. Před osmi lety jsem jezdila hrát rekreačně volejbal s přáteli do tělocvičny základní školy. Ani ve snu by mě tehdy nenapadlo, že jednou budu v této škole učit. ☺

Vaše nejoblíbenější jídlo?

Těžko říct. Kromě dušené mrkve, brokolice, kapusty mi chutná asi všechno. Kdybych si ale měla vybrat, tak pořádným steakem nepohrdnu.

Nejoblíbenější sport?

Aktivně cyklistika, běh a pasivně hokej a tenis.

Učíte zeměpis, které země jste navštívila?

Navštívila jsem Anglii, Francii, Švýcarsko, Slovensko, Rakousko a Chorvatsko.

Když jste byla žákyně, jaký předmět vás bavil?

Nejvíce mě bavily přestávky. Z předmětů ovšem samozřejmě čeština a občanská výchova. ☺ Pak i němčina a dějepis.

Jakého zvířete se nejvíce bojíte?

Jednoznačně hadů.

Prázdniny

O prázdninách jsem byla na chatě na Bítově, i když jenom dva dny. Bylo tam krásně, ale velké vedro. Voda byla špinavá a byli tam i hadi, takže jsem se raději nekoupala. Chytali jsme ryby, ale neúspěšně. Na Bítově se mi moc líbilo a chtěla bych tam jet i příště. Nádherná byla také vodní fontána v Jindřichově Hradci. Prázdniny jsem zakončila noční prohlídkou na zámku v Telči, kde jsem byla s maminkou a babičkou. Bylo tam představení o Zachariášovi z Hradce, který si za své sídlo zvolil právě Telč. Představení sehrálo dačické divadlo Tyl a bylo to moc hezké. Určitě tam pojedu i příští rok.

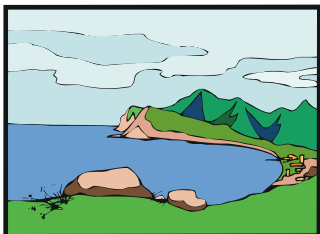
Eliška

Letošní prázdniny jsem započal na rybníkách v Pálovicích, kde se konaly závody plavidel zvané neckyády. Ještě téhož dne jsme si zajeli na výbornou zmrzlinu do Slavonic k Italovi. V prvním měsíci prázdnin jsme vykáceli téměř jednu polovinu lesa, kterou napadl kůrovec. Ještě teď uklízíme zbylé stromy, jež jsou také napadeny. Naštěstí jsme nedopadli jako náš soused. Ten musel vykácet celou parcelu. Po práci jsme si zajeli do Dačic na pizzu a měsíc prázdnin byl pryč. Druhý měsíc jsme jeli pomáhat příbuzným renovovat hájenku, kde bydlel dědův bratr. Na hájence jsme spravovali střechu. Strejda a táta nabíjeli latě po jedné straně střechy, zatímco já a 6 dalších lidí jsme pokrývali střechu z druhé strany. Pak byl oběd. Všichni se

najedli a klábosili, jen já jsem šel prohledávat půdu. Našel jsem tam spoustu zajímavých věcí. Dřevěné púllitry, parohy, ale nejzajímavější bylo mechanické počítadlo, na kterém můj příbuzný počítal objem klád. Toto počítadlo umí jen sčítat a odčítat, ale na násobení a dělení se nezmůže, což je škoda. Do konce měsíce jsme jezdili do lesa pro větve a nic zajímavého se již nestalo.

Michal

O prázdninách jsem toho zažil hodně nejen s rodinou, ale i s kamarády a ty vzpomínky jsou nezapomenutelné a jsem za ně rád. Ale i přesto mě nejvíc zaujala a zaryla se do paměti moje desetidenní dovolená s rodinou. Na ní jsem zažil přepych a bohatství, ale i chudobu některých měst. Tak abych začal datem 6. 8. 2016, kdy jsme si jeli pro náš pronajatý karavan do vesnice Police, kde jsme si karavan prohlédli. Táta dostal pár instrukcí a jeli jsme domů zabalit. Po naložení karavanu jsme si rozdali úkoly. Moje sestry byly jenom zátěž, na čemž jsme se všichni shodli. Já byl hlavní kameraman a překladatel, máma kuchařka a táta řidič. Dne 7. 8., což byla neděle, jsme se pořádně nasnídali a vyrazili k německému jezeru Chiemsee, kde jsme se snažili najít kemp. V Německu to bylo ještě dobré, to jsme se hned na druhý pokus ubytovali v krásném kempu Rodryges. Bohužel voda byla na koupání moc studená, tak jsem se akorát najedl, vykoupal, zahrál nějakou společenskou hru a šel spát. V pondělí 8. 8. jsme zaplatili pobyt a jeli do Itálie, ale ne hned k moři, to by

byl moc dlouhý přesun. Tak jsme naplánovali ještě výlet do největšího akvária světa. Mysleli jsme si, že projetí Gardaland Sea Life bude na půl hodiny, ale těžce jsme se spletli. Trvalo nám to dvě hodiny. No nemáme se čemu divit, když je to největší akvárium, ale měli jsme pak naspěch kvůli kempům. Díky bohu jsme měli i v Itálii štěstí a sehnali jsme kemp na čtvrtý pokus. Konečně jsem se mohl někde vykoupat, sice to nebylo moře, tudíž to nebylo slané, ale rozlohou se jezero Lago di Garda lehce splete s mořem. Po vykoupání nastala klasická večerní rutina a pak sladký spánek. V úterý 9. 8. jsme zase zaplatili a jeli směr Jaderské moře, kde jsme po dlouhé době našli kemp ve městečku San Bartolomeo, kde jsem právě viděl menší chudobu na začátku města, ale jinak město v dobré kvalitě. V tomhle kempu jsme zůstali dva dny, abychom se konečně vyspali a užili aspoň trochu moře. A ano, i já jsem se dočkal a po roce jsem zase ochutnal slanou vodu. Po dvou krásných dnech jsme zamířili do Francie s mezizastávkou v Monaku, kde bylo příšerné parkování. Místo toho, aby to bylo někde na kraji města, tak to dali do centra a takovými malými uličkami nás to vedlo, že to ani nebylo možné. Po úspěšném zaparkování jsme se vydali do oceánografického muzea, které bylo zajímavější, ale o dost menší než to první. Po projetí jsme si zašli na oběd, samozřejmě že ne do nějaké restaurace, ale jen do bufetu a pak jsme si šli prohlédnout přístav. Zrovna tady uvidíte ten správný přepych a bohatství, o kterém se vám ani nezdálo. No a už se blížila dvanáctá hodina a my jsme museli vyrazit do Francie a najít si nějaký kemp. Po chvíli jsme našli nádherný kemp kousek od města, ale zase ne takový kousek od moře. Asi kilometr a půl, ale díky našim kolům jsme se tam dostali ani ne za pět minut. A začalo nejrychlejší opalování všech dob. Za čtyři dny jsme se s mámou museli aspoň trochu opálit. Povedlo se nám to a přitom jsme se ani nespálili. Ve Francii jsme toho prožili mnoho, ale kdybych tady měl jmenovat všechno, jsme tu až do zítřka. Ale zpátky do příběhu. Po krásných čtyřech dnech jsme se vydali do města Chamonix, které leželo pod horou Mont Blanc. Tam jsme se ubytovali na parkovišti, protože jediný kemp v okolí byl obsazen. Druhý den jsme se vydali

k lanovce, kde jsme si zaplatili výjezd s lanovkou na horu Mont-Blanc du Tacul, která byla vzdálena od Mont Blanc asi deset kilometrů. Samozřejmě jsme byli všichni oblečení až na tátu, který tam šel v mikině a kraťasech. Všichni jsme se tomu zasmáli, ale nahoře bylo stejně teplo, takže jsem si i já sundal bundu. Ale ten krásný pocit, když si jeden den saháte na teplé moře a druhý den na ledový sníh! Když jsme jeli dolů, jeli jsme už co nejkratší cestou domů. A pro mě to byl ten nejlepší výlet, co jsem zatím zažil.

Představujeme se

Od 1. září máme na druhém stupni opět čtyři ročníky. Nově příchozí šestáci se nám vždy představují, a proto budeme v naší tradici pokračovat. Co nám o sobě napsali?

Šimon: Mám rád fyziku. Rád jezdím na motorových strojích. Chtěl bych se stát automechanikem. K jídlu mám rád pizzu. Mám 2 mladší bratry, které mám velmi rád. Máme malého pejska Rozinku.

Daniela: Mám ráda zvířata. Nemám ráda psaní.

Karel: Jsem výbušný, soucitný a chápající. Ve škole mě nic nebaví, ale učitelky jsou tu velmi sympatické. Na 2. stupni se mi líbí, protože ... já ani nevím proč.

Monika: Jsem vtipná, ráda sportuji, mám ráda koně a starám se o zvířata. Nerada se učím. Chutná mi pizza a špagety, nemám ráda rybí polévku.

Josef: Nemám rád češtinu, přírodopis a dějepis, mám rád tělocvik a matematiku. Nesnáším kmín a z jídla mám rád kachnu se zelím.

Honza H.: Baví mě fotit různé věci, hlavně zemědělskou techniku. Rád jezdím na kole. Škola mě nebaví, ale zajímá mě vojenská technika, auta, 2. světová válka a tělocvik.

Aneta: Moje oblíbená barva je modrá. Ve škole mám ráda tělocvik a matematiku. Jezdím na koních a starám se o zvířata. Moje oblíbené jídlo je pizza a svíčková, nesnáším ředkvičky a syrovou mrkev. Jsem zábavná, ale také bohužel zapomnětlivá. Chtěla bych se stát zvěrolékařkou.

Honza ze Slavonic: Rád chodím ze školy. Můj nejoblíbenější předmět je tělocvik a učení nesnáším. Baví mě ale fotbal.

Irena: Nemám ráda školu, radši bych se učila doma. Moje oblíbená jídla jsou špagety, pizza, palačinky a párek v rohlíku. Mám ráda zelenou, modrou a černou barvu. Jsem trochu upovídaná. Mám staršího bratra, s kterým se trochu hádáme a taky trochu mlátíme. Baví mě kreslit, masírovat a chránit malé děti.

Veronika: Baví mě jízda na koni. Moje oblíbené jídlo je vepřo knedlo zelo a nesnáším topinky. Ráda chodím do jídelny na obědy. Jaké mě baví předměty? Ještě nevím, to ukáže čas.

Simča: Když jsme šly se spolužačkami na 2. stupeň, tak jsme se bály, že to bude hrozné. Ale jde to. Paní učitelky jsou moc hodné. Asi bych nikam jinam do školy nechtěla. Známký zatím jdou, nejvíce mě baví dějepis a i další předměty.

Honza z Vnorovic: Jsem zábavný. Mám rád burgery. Až budu v deváté třídě, chci jít na automechaniku, podle mě je to bezva práce. Ve škole mě baví tělocvik a hudební výchova. Mým oblíbeným sportem je florbal. Mám rád zelenou a modrou barvu.

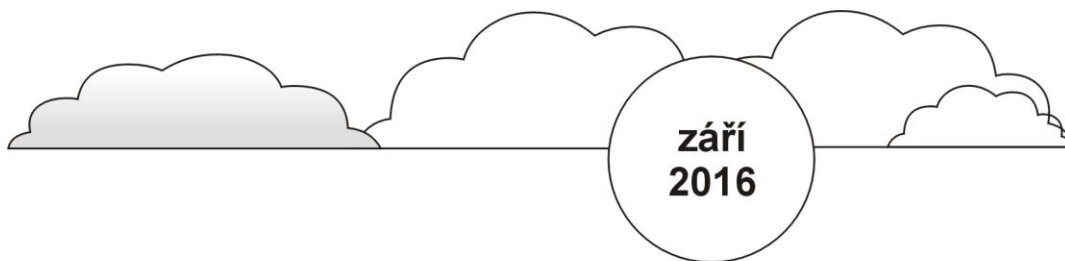
Adéla: Ráda hlídám malé děti. Moje oblíbené jídlo je řízek s bramborovou kaší, nemám ráda polévky, špenát, brokolici a mrkev. Školu a učení ráda nemám. Učím se hrát na kytaru. Mám starší sestru, se kterou se pořád hádáme a pereme.

Na co se těším?

Je pondělí 26. 9. 2016 a já se v 10:25 ptám, na co se těšíte.

- XXX:** Až si budu moci dojít na záchod.
- XXX:** Až bude středa, protože bude volno.
- XXX:** Těším se, že budu doma s mamkou.
- XXX:** Až půjdu na záchod, až budu na počítači, až půjdu dnes na oběd, až budu jezdit na kole a až půjdu večer spát.
- XXX:** Až budu doma.
- XXX:** Já se těším na motocykl Simson a na jízdu po nové silnici na kole a koloběžce.
- Aneta:** Na čtvrtek, protože budou závody v běhu, a pak se těším na 12. října, to má naše morče narozeniny.
- Daniela:** Těším se na environmentální den a na 24. prosince, kdy budou Vánoce.
- Irena:** Já se těším, až skončí škola. Těším se na bratrovy narozeniny. A ještě se těším, až budu mít kluka.
- Honza H.:** Na oběd, na středu na hasiče, na pátek, protože začíná volno. V sobotu se těším na návštěvu bratrána a ve čtvrtek 3. 11. jedeme do Plzně na hokej CZE versus SWEDEN.
- Jan z V.:** Na Vánoce, protože budu s celou rodinou, a pak se těším na svého biologického tatku. Dlouho jsme se neviděli a mám ho rád. Pak se těším na mé dva kocourky, u nichž mám klid a relax.
- Josef:** Až bude doma máma. A taky na to, že už budu doma.
- Simona:** Těším se na apríl, na Verčinu oslavu a na to, že se uzdraví strejda.
- Monika:** Těším se na čtvrtek, protože jedu na koně. Těším se na víkend. Těším se, že skončí škola. Těším se, že budu mít vlastního koně.
- Adéla:** Těším se, že moje rodina a kamarádi mého táty a jejich děti s námi pojedou na dovolenou na Slovensko do Dunajské Stredy.
- Honza ze S.:** Těším se, až pojedu domů, na Vánoce, na 1. července, až skončí poslední školní hodina.
- Veronika:** Těším se na koně, na závody, na Hubertovy jízdy, na konec školy a na dobré známky.
- Karel:** Těším se na konec. Úplný konec škol.

září
2016

Po dvou měsících vašeho života s absencí školy na vás čeká několik matematických vtipů, aby se vaše opětovné soužití s tímto předmětem rozjelo na co nejpříjemnější vlně.

Vtip 1.

Najdi 6 rozdílů:

$$7 - 4 = 3$$

$$7 - 4 = 3$$

$$22 - 5 = 17$$

$$22 - 5 = 17$$

$$100 - 18 = 82$$

$$100 - 18 = 82$$

(Malá nápověda: jde spíše o takový hádanko-vtip.)

Vtip 2.

Profesor : Kolikrát můžete odečíst 7 od 83 a kolik zůstane ?

Student : Kolikrát chci, pokaždé zůstane 76.

Vtip 3.

Kružnice je kulatá přímka s dírou uprostřed.

Vtip 4.

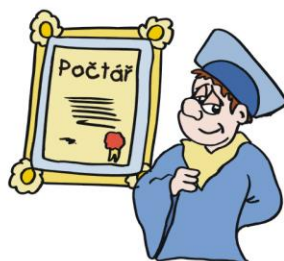
"Paní učitelko," táže se matka, "jak jste mohla dát mému synovi pětku z matematiky?!" "Lehce," na to klidně pedagožka, "žádná horší známka totiž neexistuje."

A na závěr trochu vážně. Jeden citát od člověka, o kterém jste určitě všichni slyšeli.

Dvě věci jsou nekonečné: vesmír a lidská hloupost;
a nejsem si jist tím vesmírem...

Albert Einstein

Pobavte se s matematikou

řisk

ZŠ a MŠ Staré Hobzí

e-mail: skola.hobzi@dac.cz

www.skolahobzi.cz